

Vlaams
Parlement

vergadering **C59 – LEE8**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed

van 10 november 2010

INHOUD

- Vraag om uitleg van de heer Dirk Peeters tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de toepassing van het planologisch attest
- 218 (2010-2011) 3
- Vraag om uitleg van de heer Lode Ceyskens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stand van zaken bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen
- 206 (2010-2011)
- Vraag om uitleg van de heer Bart Martens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen
- 426 (2010-2011) 5
- Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de vernietiging door de Raad van State van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de ontwikkeling van de bedrijvzone Meise-Westrode
- 290 (2010-2011)
- Vraag om uitleg van mevrouw Else De Wachter tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de vernietiging door de Raad van State van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Westrode-Meise
- 316 (2010-2011)
- Vraag om uitleg van mevrouw Irina De Knop tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de vernietiging door de Raad van State van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Westrode-Meise
- 362 (2010-2011) 10
- Vraag om uitleg van de heer Lode Ceyskens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de hervormingsvoorstellen inzake ruimtelijke ordening uit het groenboek Interne Staatshervorming
- 461 (2010-2011) 16

■

Waarnemend voorzitter: de heer Wilfried Vandaele**Vraag om uitleg van de heer Dirk Peeters tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de toepassing van het planologisch attest - 218 (2010-2011)**

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, minister, collega's, de ruimtelijke ordeningsmogelijkheden via planologisch attest worden duidelijk geregeld in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Tal van bedrijven kunnen immers ter plaatse niet uitbreiden en zijn genooddaakt zich te herlokaliseren. Zeker als er een alternatieve plaats beschikbaar is, biedt dit nieuwe kansen en mogelijkheden voor de betrokken bedrijven, en zodoende kan er ruimtelijk ook een meerwaarde worden gecreëerd. In geval van herlokalisatie wordt vaak ook een datum opgelegd waarop de herlokalisatie een feit moet zijn. Toch zijn er problemen bij de praktische uitvoering van dat planologisch attest.

Als een planologisch attest indruist tegen een goedgekeurd ruimtelijk structuurplan kan de planologisch of gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar beroep instellen. Toch roepen voorbeelden uit de praktijk ernstige vragen op bij deze constructie en zijn niet alle ambtenaren eenzelfde mening toegedaan over de toepasbaarheid van een en ander.

Minister, wat zijn de gevolgen als een planologisch attest ingaat tegen het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en de bevoegde ambtenaar niet in administratief beroep gaat bij de Vlaamse overheid? Kan de Vlaamse regering alsnog volwaardig optreden? Wat is de situatie als een bedrijf de datum van herlokalisatie niet respecteert en na deze datum een nieuwe aanvraag voor planologisch attest indient? Kan een aanvraag voor planologisch attest op dezelfde site door dezelfde aanvrager een tweede maal worden ingediend als de eerste werd geweigerd? Hoe kan de overheid bewaken dat in geval van herlokalisatie de vooropgestelde datum wordt gerespecteerd? Over welke middelen beschikt de overheid om de vooropgestelde datum te handhaven? Zijn er sancties indien aanvragers deze datum laten passeren? Zijn er begeleidingsmaatregelen, hulpmiddelen om bedrijven die moeten herlokaliseren daadwerkelijk bij te staan? Kan een planologisch attest überhaupt worden aangevraagd indien op het terrein niet-vergunde installaties en/of bouwvertredingen aanwezig zijn?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voor een planologisch attest zijn er drie voorwaarden: bestaand, hoofdzakelijk vergund en niet verkrot. Als een bedrijf bestaand is en hoofdzakelijk vergund, levert de derde voorwaarde gewoonlijk geen probleem op. Een planologisch attest vermeldt of zo'n bedrijf al of niet kan worden behouden op de plaats waar het is gevestigd. Daarvoor dient zo'n attest. Een planologisch attest kan dus niet vermelden dat een bedrijf moet verhuizen. Het bedrijf krijgt ook geen planologisch attest in afwachting van een verhuis. De filosofie van een planologisch attest is dat je kunt blijven op de plaats waar je nu bent.

Het planologisch attest vermeldt ook of een procedure tot opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) zal worden opgestart, omdat die zaken samenhangen. Bij het instellen van een beroep tegen een planologisch attest, afgegeven door een gemeente, weegt de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar af of de beslissing van het gemeentebestuur verenigbaar is met het gemeentelijk en provinciaal structuurplan en met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Indien de bevoegde ambtenaar niet in beroep gaat, kan de Vlaamse Regering in deze procedure dan niet meer optreden. Evenwel voorziet de procedure van het RUP eveneens in een advies- en beroepsprocedure. Dat is in de opmaak van het RUP, en niet in het planologisch attest.

Een planologisch attest doet een uitspraak of een bedrijf al dan niet behouden kan blijven op de plaats waar het is gevestigd. In de praktijk komt de uitspraak dat een bedrijf niet kan

behouden blijven op de locatie nagenoeg niet voor, men besluit dan gewoon om geen planologisch attest af te leveren. Het niet hebben van een planologisch attest betekent dus dat er geen negatief planologisch attest is. Dat wordt dus vooral gebruikt voor het behoud.

Indien het behoud niet wenselijk is, kan de aanvrager aan de bevoegde overheid vragen of er al dan niet een mogelijkheid tot herlokalisatie voorhanden is. Hiervoor is het instrument van het planologisch attest echter niet geschikt. Zoals reeds gezegd doet een planologisch attest enkel uitspraak over het behoud op de bestaande locatie. In het attest worden geen verplichting tot herlokalisatie of een termijn voor de effectieve verplaatsing van de activiteiten opgelegd. Het voorziet niet in de mogelijkheid tot handhaving.

Een negatieve uitspraak vormt geen beperking om een nieuwe aanvraag tot het verkrijgen van een planologisch attest in te dienen. Een bedrijf dat geen of een negatieve uitspraak kreeg, kan altijd een nieuw planologisch attest aanvragen, maar waarschijnlijk zal het met nieuwe argumenten moeten komen, want als de aanvraag identiek is aan de eerste, zal dat weinig effect hebben. Eenzelfde bedrijf kan dus op eenzelfde plaats een nieuw planologisch attest aanvragen, als het de eerste keer geen of een negatief attest kreeg, wat niet dikwijls gebeurt.

Ik kom tot uw laatste vraag. Ik herhaal dat een planologisch attest enkel kan worden aangevraagd voor een bestaand, hoofdzakelijk vergund en niet-verkrot bedrijf. Hieronder wordt verstaan dat alle voor een normale bedrijfsvoering noodzakelijke constructies vergund of vergund geacht moeten zijn, ook wat de functie betreft. Dit betekent niet dat alle installaties en gebouwen vergund moeten zijn. ‘Hoofdzakelijk’ wil immers zeggen dat het grootste deel van het bedrijf vergund moet zijn.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister, het antwoord is inderdaad verhelderend, maar toch blijf ik met een vraag zitten. Ik denk aan een concrete situatie in de provincie Limburg waarbij een bedrijf binnen de 3 jaar een alternatieve locatie aangeboden heeft gekregen. Het planologisch attest werd dus geweigerd. Die datum wordt door het bedrijf niet gerespecteerd en het begint steeds opnieuw met dezelfde procedure op dezelfde plaats. U stelt dat er voor een nieuwe aanvraag nieuwe argumenten moeten worden ingebracht, maar dat zie ik daar niet gebeuren. De aanvraag tot planologisch attest is volgens mij eigenlijk niet het middel om bedrijven vanuit ruimtelijk oogpunt op een betere plaats te herlokaliseren. Een planologisch attest is gewoon een middel om op een bestaande site verder te kunnen groeien en uit te breiden, bijvoorbeeld in een zonevreemd gebied. Het is niet het middel om bedrijven aan te porren om te herlokaliseren.

Minister Philippe Muylers: Dat is een volkomen terechte opmerking. Een planologisch attest dient om rechtszekerheid te bieden aan een bedrijf dat bijvoorbeeld historisch gegroeid is en ook om in uitbreidingsmogelijkheden te voorzien voor dat bedrijf.

Als men wel een planologisch attest zou geven, maar een negatief – dat gebeurt zelden, want in zulke gevallen geeft men er meestal geen – dan is dat wel een stimulans, want dan weet het bedrijf dat het niet zal kunnen blijven. Het is echter nog geen definitieve push voor een verplaatsing. Het is vooral bedoeld om rechtszekerheid te geven, maar er kan ook een negatieve rechtszekerheid zijn waardoor een bedrijf weet dat het niet kan blijven. Zelfs met een negatief planologisch attest kan men echter nog altijd opnieuw een aanvraag indienen met nieuwe argumenten.

De heer Dirk Peeters: Maar als die er niet zijn, welke middelen heeft de overheid dan om het bedrijf er alsnog toe te bewegen om zich te herlokaliseren, bijvoorbeeld op een nieuw uitgerust bedrijventerrein?

Minister Philippe Muylers: Voor een bestaand bedrijf tellen de regels van de codex, en dat wil zeggen dat het als zonevreemd bedrijf een aantal rechten heeft. De beste aanpak is waarschijnlijk de dialoog tussen het bedrijf en de overheid. Er is een andere mogelijkheid,

maar die valt buiten de ruimtelijke ordening, namelijk om dit te bekijken in functie van een volgende milieuvergunning. Binnen de ruimtelijke ordening is er geen instrument om een bedrijf echt te verplichten om zich elders te vestigen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Lode Ceyskens tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stand van zaken bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen - 206 (2010-2011)

Vraag om uitleg van de heer Bart Martens tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen - 426 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Voorzitter, minister, sinds 1 september 2009 is onze Raad voor Vergunningsbetwistingen operationeel. De raad, waar we nog steeds veel van verwachten, had eigenlijk twee bedoelingen: enerzijds om de politieke beslissing bij bouwberoep, die vroeger bij de bevoegde minister zat, voor een stuk te objectiveren door ze te laten nemen door een objectief administratief rechtsorgaan, en anderzijds om het in Vlaanderen sneller te doen door de dossierbehandeling, die bij de Raad van State volgens velen enorm vertraagde, sneller te laten verlopen.

Ondertussen is onze raad dus 1 jaar actief. In het verleden werd heel vaak gezegd “wat we zelf doen, doen we beter”, maar toch vind ik dat we vandaag de vraag moeten durven te stellen of de dossiers nu echt sneller en objectiever passeren. En laten we eerlijk zijn, minister, want tot onze grote frustratie, en wellicht ook tot de uwe, lijkt het antwoord op de vraag negatief te zijn. Ik heb ter zake ervaring als burgemeester, en ik hoor dit ook van een aantal collega-burgemeesters, onder meer die van Zoersel, die u daarover al een schriftelijke vraag heeft gesteld. Ook een rondvraag bij enkele advocatenkantoren levert enkele onthutsende resultaten op inzake de indieningsdata en de nog-niet-beoordelingsdata. Kortom, een aantal zaken lopen zeker niet zoals ze zouden moeten lopen. Sommige dossiers liggen al meer dan 9 maanden bij de raad zonder dat er een uitspraak ten gronde is.

Ik ben de eerste om toe te geven dat alle begin moeilijk is en dat we niet van bij het begin met geweren klaar moeten staan om alles af te schieten, maar toch kunnen we de situatie niet laten zoals ze vandaag is. We moeten zorgen dat de zaken vooruitgaan, want nu lijkt de Raad voor Vergunningsbetwistingen helemaal geen verbetering te zijn.

Minister, hoeveel dossiers liggen er al hoelang bij de raad? Kunt u een overzicht geven per provincie? Doen we het qua timing beter dan de Raad van State? Wat is de oorzaak van deze vertragingen? Wat is het commentaar van de raad hierop? En vooral: wat denkt u hieraan te doen?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, ik heb mijn vraag ingediend na het verschijnen van het jaarverslag van de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Ze gaat over de cijfers die daarin terug te vinden waren. Ik neem aan dat u de vragen rond de doorlooptijden van de heer Ceyskens straks zult beantwoorden.

Het viel me op dat de instroom van dossiers veel hoger lag dan aanvankelijk geraamd werd. Het eerste dossier werd ontvangen begin oktober 2009 en bij de opmaak van het jaarverslag was het aantal ingediende dossiers opgelopen tot zo'n 750, dubbel zoveel als geraamd. Ik stel

vast, op basis van het jaarverslag, dat het kader niet volledig is ingevuld. De raad zou werken met vijf raadsleden, maar dat zijn er in de feiten slechts drie. De rest van het kader is evenmin volledig ingevuld. De grote instroom van dossiers en het te beperkte personeelskader zouden de vertraging in de behandeling van de dossiers kunnen verklaren. De doorlooptijden zouden korter kunnen zijn, maar dat zal blijken uit uw antwoord.

Wat me vooral opviel, was de discrepantie met een ander administratief rechtscollege dat we in de vorige legislatuur hebben opgericht, namelijk het Milieuhandhavingscollege, dat onder de bevoegdheid van minister Schauvliege valt. Daar zijn niet minder dan zes rechters aangesteld. Het college is operationeel sinds 2009 en heeft slechts tien dossiers te behandelen gekregen. Dat Milieuhandhavingscollege lijkt wel de best betaalde kaartclub van Vlaanderen. Die mensen zijn al meer dan een jaar aan de slag, ze hebben welgeteld één arrest geveld, en ze hebben zich over tien dossiers moeten buigen. Ik vraag me af of die colleges niet beter zouden samenwerken om tot een veel efficiëntere inzet van mensen en middelen te komen. Onze ambitie om zelf administratiefrechtelijk te gaan vervolgen zou op die manier dichterbij komen. Wat we zelf doen, doen we beter. De parketten en het burgerrechtelijk spoor slepen immers veel te lang aan. We kunnen onze ambities niet waarmaken als we zo onoordeelkundig mensen en middelen blijven inzetten.

Minister, hoe komt het dat de decretaal verankerde personeelsbezetting van de Raad voor Vergunningsbetwistingen niet werd ingevuld? Komt er een verdere opvulling van het personeelsbestand? Zo ja, tegen wanneer?

Hebt u al stappen ondernomen om samen met uw collega bevoegd voor het leefmilieu, tot samenwerking te komen tussen beide rechtscolleges, in functie van een gezamenlijke en meer doelmatige inzet van mensen en middelen?

Ik heb begrepen dat er gewerkt wordt aan een gezamenlijke huisvesting zodat de kosten van onthaal en dergelijke kunnen worden gedeeld. Misschien moeten we nog een stap verder gaan en ook een aantal bestuursrechters delen. In het rapport van de commissie-Berx wordt voorgesteld om werk te maken van één Vlaams bestuursrechtscollege met verschillende kamers, zoals bij de Raad van State. Misschien moet u eens gaan praten met uw collega bevoegd voor bestuurszaken, minister Bourgeois. Misschien kan daar werk van worden gemaakt. In de schoot van één enkel bestuurscollege zou de inzet van mensen en middelen optimaal kunnen zijn.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Voorzitter, minister, ik heb hier al vragen over gesteld in het begin van het vorige parlementaire jaar. De raad moest opgericht en operationeel zijn op 1 september 2009. In het najaar van 2009 hebt u op onze vragen geantwoord dat de raad nog niet volledig was samengesteld, maar dat er ook nog geen grote toestroom van beroepen was. U maakte zich geen zorgen over die werking.

Een jaar later werd er nog een vraag ingediend om cijfers te krijgen. Ondertussen is er het jaarverslag. De cijfers zijn onthutsend. Een van de doelstellingen van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, namelijk sneller en efficiënter beroepen afhandelen en zo zorgen voor meer rechtszekerheid, wordt vandaag niet waargemaakt.

Ik weet wel dat er een heel moeilijke start is genomen, maar ondertussen zou men op kruissnelheid moeten zijn. Als ik dan lees dat de raad nog altijd niet volledig is samengesteld en dat de instroom veel groter is dan verwacht en dat er nu al een grote achterstand is, dan maak ik me zorgen over de rechtszekerheid. Hoe gaat u als verantwoordelijke minister ingrijpen? Wat gaat u doen om de situatie recht te zetten?

De voorzitter: De heer van Rouveroy heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Voorzitter, minister, net als mevrouw Schryvers heb ik een schriftelijke vraag ingediend. U ziet het, het beroert ons allen en ook u, dat zie ik aan uw non-verbale reacties. Ik sluit me aan bij de vragen van de heren Ceyskens en Martens.

Ik heb intussen vernomen – ik hoop dat u dat kunt bevestigen – dat voor zover de slechte werking al het gevolg zou zijn van een onderbezetting van het kader, dat daar goed nieuws is. Ik zag dat u het daar niet helemaal mee eens was. Er zijn nog andere oorzaken. Intussen zou het nodige gedaan zijn om het kader in te vullen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Het bekommert me inderdaad. Mijn non-verbale communicatie loopt me altijd voor. Dat is nu eenmaal de aard van het beest. Ik ben het eerst en vooral eens met de heer Ceyskens over de cijfers. Die staan allemaal in het jaarverslag. De heer Martens heeft er een aantal naar voren gebracht. Ik ga daar niet direct op ingaan. Ik hoop dat u me dat niet kwalijk neemt.

Op de vraag of we het beter doen dan de Raad van State kan of durf ik eerlijk gezegd vandaag geen volmondig ‘ja’ geven. Ik ben het wel met de heer Ceyskens eens dat we na een jaar werking ook nog niet moeten concluderen dat het een totale mislukking is. Er is de opstartperiode. Het gaat om een raad die van nul moet beginnen, die nog mensen moet aanwerven en dergelijke meer. Dat heeft zijn tijd nodig. Ik kom daar straks nog op terug.

Wat de vraag over de gemiddelde doorlooptijd betreft, kan ik stellen dat de minimale doorlooptijd, als men rekening houdt met de minimale en maximale termijnen in het decreet, 7 maanden is, met alle mogelijkheden om documenten in te dienen en dergelijke meer. In de codex staat ook dat een behandeling wenselijk is binnen het jaar. Men heeft het daar ook niet als een vaste termijn naar voren geschoven. Zeker als men vaststelt dat er 753 dossiers – dat zijn er ongeveer dubbel zoveel als verwacht – in de opstart van het eerste jaar ingediend zijn, kan het niet dat die binnen een jaar behandeld zijn als de normale uitspraakstermijn 1 jaar is volgens de codex. Misschien is er ook wel een andere verwachting gecreëerd dan die die in de codex voorzien was. Het gaat dan om de minimumtermijnen die iedereen heeft om bezwaren in te dienen en reacties te formuleren.

Dat wil niet zeggen dat ik vind dat er helemaal geen problemen zijn. Er zijn er wel degelijk. Als we kijken naar het procedureverloop, kan er gesteld worden dat de raad nu al kampt met een achterstand. Dat is zeker niet de goede manier. Het jaarverslag gaat zelf in op een aantal probleempunten. De problemen die worden aangehaald, zijn: de opvallend hoger dan verwachte dossierinstroom, de personeelscapaciteit en de budgettaire middelen. Dat heeft als gevolg dat de griffie, weliswaar volledig bemand, de dossierinstroom niet aankan, dat het decretaal voorziene aantal adviseurs niet ingevuld raakt, ondanks diverse sollicitatierondes en het feit dat er voldoende personeelsbudget beschikbaar is. Men moet de mensen ook kunnen vinden. Als er geen sollicitanten naar de sollicitatierondes komen, dan is dat ook een probleem.

Verder is er nog geen volwaardig dossieropvolgingssysteem. Men is zelf nog volop bezig om een systematiek in de dossieropvolging te krijgen zodat er een systeem kan worden ontwikkeld. We moeten daaruit concluderen dat de huidige drie raadsleden suboptimaal werken. Ze doen een aantal taken die eigenlijk door andere mensen van een ander niveau uitgevoerd moeten worden waardoor het aantal arresten nog niet op ‘kruissnelheid’ is gekomen.

De raad haalt zelf aan dat van de decretaal voorziene vijf raadsleden, er slechts drie benoemd zijn en pleit voor die twee bijkomende benoemingen. Ik kom daar straks nog op terug. Hoopgevend is echter wel dat de administratieve behandeling door de griffie momenteel op ‘snelheid’ is gekomen.

Als antwoord op uw vragen welke acties worden ondernomen, zal ik eerst naar voren brengen wat we tot nog toe al hebben gedaan. Om de invulling van de adviseurs vlotter te doen verlopen – ik heb al gezegd dat er bij de eerste sollicitatierondes te weinig kandidaten waren – werd er in de codexwijziging, die deze zomer van kracht werd, een vermindering van de anciënniteit doorgevoerd van 10 naar 5 jaar. Zo hebben we meer kans dat mensen solliciteren voor de job van adviseur.

De begrotingsopmaak voor 2011 voorziet in een aparte allocatie voor de personeelsmiddelen van de raad, zodat die duidelijk afgebakend en permanent beschikbaar zijn voor de raad. In het ontwerp van programmadecreet, dat is ingediend – en u kunt het daar terugvinden – is in een bijkomend budget van 388.000 euro voorzien, om de tijdelijke aanwerving van vijf adjunct-adviseurs en drie administratieve personeelsleden mogelijk te maken. Het is de bedoeling om zo de achterstand weg te werken.

De bepalingen in de codex worden ook gewijzigd om de aanwerving van contractuele personeelsleden, met minder dan 5 jaar ervaring, mogelijk te maken. Voor adviseurs vermindert de anciënniteit van 10 jaar tot 5 jaar en voor contractuele personeelsleden is er minder dan 5 jaar ervaring nodig. De raad heeft me gemeld dat er al een nieuwe sollicitatieronde is gestart om dat in te vullen.

Anticiperend op het jaarverslag, want we hebben ook de geruchten gehoord die naar voren zijn gebracht, hebben we aan de voorzitter van de raad gevraagd een actieplan op te stellen, om aan te geven wat hij met de huidige drie raadsleden denkt te kunnen doen aan de werking van de raad. We vragen welke mijlpalen er zullen worden gehaald inzake de doorlooptijd van binnenkomende dossiers, met daarbij een snelle en kwalitatieve rechtspleging als doelstelling; inzake het wegwerken van de opgelopen achterstand, met tussentijdse mijlpalen, waarbij in ieder geval tegen einde 2011 de achterstand volledig is weggewerkt; en inzake de interne organisatie, waarbij we vragen dat hij een werklastmeting doet zodat iedereen die er werkt ook op de juiste manier belast en inzake de optimale belasting van de drie rechters.

Dit actieplan maakte deel uit van het beleidsplan dat op 15 oktober werd ingediend. De voortgang wordt strikt opgevolgd door mij en mijn kabinet. De bijkomende middelen voor de raad plus de strikte opvolging van de voortgang van het actieplan, moeten als resultaat hebben dat de werking van de raad op kruissnelheid komt en inhaalmogelijkheid heeft in 2011.

Mijnheer Martens, binnen de Vlaamse Regering is er consensus over de samenwerking tussen de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het milieuhandavingscollege. Ze zitten al in dezelfde huisvesting, maar we willen verder gaan. Minister Schauvliege en ikzelf hebben in een gezamenlijk schrijven beide voorzitters verzocht op korte termijn een maximale samenwerking te organiseren en ons voorstellen te overhandigen. Dit kan vrij snel op het niveau van de griffie en het onthaal, maar ook voor de samenwerking tussen adviseurs en wie weet op nog andere vlakken.

Ik ben het met u eens dat we verder moeten nadenken. Minister Bourgeois denkt na over het Vlaams administratief rechtscollege conform de adviezen van de commissie-Berckx en -Sauwens. Als hij in die richting verder denkt, kan hij in elk geval op mijn steun rekenen.

Ten slotte bestaat er een consensus over de aanpassing van het personeelsstatuut, zodat de personeelsleden van de raad kunnen vallen onder het Vlaams personeelsstatuut. Uit het niet ingaan op vacatures is gebleken dat dit een van de moeilijkheden was. De raad haalt eveneens de noodzaak tot aanwerving van twee bijkomende raadsleden aan, zoals decretaal is bepaald. Mijn mening hierover is dat eerst moet worden ingezet op de uitbouw van de raad, en in het bijzonder op de ondersteuning van de bestaande raadsleden. Vandaag functioneren ze niet optimaal omdat ze taken op zich nemen die eigenlijk door ander personeel kunnen worden opgenomen.

Ik wil eerst nagaan hoe ze werken op kruissnelheid, en of het dan nog nodig is om de bijkomende raadsleden aan te werven. Ik wil niet in de situatie terechtkomen dat we de

tweede best betaalde kaartclub zouden zijn, zoals de heer Martens zei. We kunnen beter afwachten hoe ze werken op kruissnelheid en hoe de samenwerking met Leefmilieu en het actieplan van de voorzitter verlopen, om dan te beslissen over een al dan niet benoeming.

Ik kan jullie garanderen dat ik jullie bezorgdheid deel. Er zijn op dit moment geen drama's omdat het nog maar een jaar werkt. Als we volgend jaar werken zoals het afgelopen jaar, dan zitten we in de problemen. Daarom is er een actieplan en een samenwerking, en zijn er bijkomende middelen om de achterstand in te lopen. We zullen dit heel nauwgezet opvolgen en garant staan voor een snelle en goede rechtsbescherming.

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Minister, mijn vraag om uitleg heb ik volledig gesteld, maar ze heeft het jaarverslag gekruist. Daarom spreekt het vanzelf dat u op mijn eerste vraag niet hebt geantwoord.

Ik stel tevreden vast dat u onze bekommernis deelt en vooral ook dat er al maatregelen zijn genomen. De ambitie is duidelijk gesteld. Ik begrijp dat de bal nu in het kamp van de raad ligt, maar we kijken met velen mee vanaf de zijlijn. Ik hoop dat we hier eind 2011 geen vragen meer over moeten stellen. Dat zou betekenen dat de zaken vlot vooruitgaan en dat wat we zelf doen, beter doen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Ik ben ook tevreden met het antwoord van minister Muylers, met het actieplan en de samenwerking tussen de voorzitters van de twee rechtscolleges, en ook met de plannen van minister Bourgeois. Ik begrijp dat hij het idee genegen is om tot één Vlaams administratief rechtscollege te komen, waar mensen en middelen optimaal kunnen worden ingezet. Dat geniet niet alleen uw steun, minister, maar ons aller steun. Eén Vlaamse bestuursrechtbank zou de zaken vooruit kunnen helpen. Ik ben blij dat u daar werk van maakt. Ik hoop daar snel resultaat van te zien zodat we in de praktijk kunnen bewijzen dat wat we zelf doen, beter doen.

De voorzitter: De heer van Rouveroy heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroy: De opdracht van die raad bestaat erin om de rechtsgeldigheid van de genomen beslissing na te gaan, en eventueel bij te sturen als er kennelijk onredelijke beslissingen zijn genomen. Dat is een legistische controle. De heer Van Mechelen heeft vernomen dat veel van de betwistingen worden gevoerd op basis van vaak niet-juridische argumenten, wat vervolgens leidt tot onontvankelijkheid. Minister, kunt u dat bevestigen?

Minister Philippe Muylers: Nee, dat moet ik navragen. Ik kan dat niet uit het hoofd zeggen.

De heer Wilfried Vandaele: Ik ben verbaasd dat de instroom zo gigantisch groot is. We hebben dat enkele jaren geleden ook bij de deputaties gezien. De beroepen bij de deputaties swingden op een bepaald moment de pan uit. Minister, het is goed dat u al enkele concrete stappen hebt gezet om die raad te activeren. We kijken met z'n allen uit naar het resultaat.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de vernietiging door de Raad van State van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de ontwikkeling van de bedrijvenzone Meise-Westrode - 290 (2010-2011)

Vraag om uitleg van mevrouw Else De Wachter tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de vernietiging door de Raad van State van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Westrode-Meise - 316 (2010-2011)

Vraag om uitleg van mevrouw Irina De Knop tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de vernietiging door de Raad van State van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Westrode-Meise - 362 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, minister, in 2004 was er het mogelijke vertrek van koerierbedrijf DHL uit Zaventem, en toen is de Vlaamse Regering van start gegaan met het zogenaamde START-programma (Strategisch Actieplan voor Reconversie en Tewerkstelling).

Dat was heel ambitieus. In opdracht van de Vlaamse Regering is er een studie gebeurd. Het potentieel van de luchthavenregio is enorm groot. Indien we het groeiritme van de andere Europese luchthavens zouden kunnen bereiken, zouden we de directe en indirecte werkgelegenheid in de regio van Zaventem tegen 2025 haast kunnen verdubbelen. Het moest mogelijk zijn om in de loop van de volgende jaren 27.000 bijkomende jobs, en indirect 54.000 jobs te creëren.

Er werden wel voorwaarden aan gekoppeld. Een van die voorwaarden was de ruimtelijke invulling. Als we investeren, moeten we ook industrieterreinen hebben. In die studie werd gepleit voor de politiek om in de brede regio rond Zaventem luchthavengerelateerde bedrijventerreinen mogelijk te maken. Het ging toen over 80 hectaren per 5 jaar. Als we dat over een periode van 20 jaar bekijken, gaat het over 300 tot 350 hectaren om de groei van de werkgelegenheid te bewerkstelligen.

Dit is de groeisector van Vlaanderen. Alles wat met de luchthaven heeft te maken, heeft een enorm potentieel. Gisteren vroeg de RTL aan Elio Di Rupo wat Wallonië heeft gepresteerd, en hij had het in zijn antwoord over de luchthavens van Charleroi en Luik. Dat waren de parels aan het firmament van de Waalse economie.

De Vlaamse economie heeft ook nood aan impulsen en er wordt veel over de haven gesproken. Denk maar aan de 4 miljard euro om de zeehaven te ontsluiten. Welnu, hier is een veel groter potentieel als het gaat over werkgelegenheid.

Minister, mijn vraag gaat over de bedrijvenzone Meise-Westrode. Dat bedrijvenpark ligt niet naast de luchthaven, maar langs de A12 Brussel-Boom en het kan enorm belangrijk zijn voor de regio inzake logistiek, transport en distributie. Het gaat over een gebied van 80 hectaren, wat overeenkomt met de netto ruimtebehoefte over 5 jaar. Eerst werd het geschorst, en nu is het vernietigd door de Raad van State, omdat het terrein volgens het Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan (GRUP) niet in een specifiek economisch knooppunt lag.

De Raad van State heeft gesproken, dus moeten we dat niet betwisten. Maar de vraag aan de Vlaamse Regering is of er geen mogelijkheid bestaat om in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV), dat een procedure heeft op korte termijn, ervoor te zorgen dat die zone toch in een economisch knooppunt zou worden opgenomen. Er is al heel veel geïnvesteerd.

Haviland spreekt van 10 miljoen euro. De Vlaamse Regering heeft ook bedragen ingeschreven voor verdere onteigeningen. Samen gaat het over 15 tot 20 miljoen euro, die daarin is of zou moeten worden geïnvesteerd.

Minister, de Raad van State heeft het GRUP vernietigd. Het gaat over 1500 potentiële jobs, het gaat over een belangrijke economische ontwikkeling. Kunnen we dat niet herzien in een procedure op korte termijn van het GRUP? Zo kunnen we Meise-Westrode als economisch knooppunt aanduiden.

In de pers las ik dat schepen Dirk Snauwaert van Meise dit wou verschuiven naar Londerzeel omdat dat wel een economisch knooppunt is. Ik raad aan om dat niet te doen. Het zou betekenen dat we 15 miljoen euro hebben weggegooid, en dan moeten we nog een nieuw terrein ontwikkelen, dat lang niet hetzelfde volume heeft. Minister, wat kunnen u en de Vlaamse Regering doen om die economische ontwikkeling rond Zaventem te realiseren? De heer Paul Hegge van Voka hangt altijd aan de alarmbel. In een colloquium waarop uw kabinetschef vorig jaar heeft gesproken, heeft de Vlaamse Regering beloofd dat ze daar werk van zou maken.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Voorzitter, minister, collega's, men zegt wel eens dat ruimtelijke ordening een grondgebonden materie is. Dat is correct, maar het is ook een persoonsgebonden materie. In dit dossier worden heel wat gevoelens losgeweekt in de regio. Hier komen drie collega's aan het woord die de minister hierover ondervragen.

Het heeft ook dubbele gevoelens voor mij persoonlijk. Dit dossier is me altijd bijgebleven omdat ik 6 jaar geleden hierover mijn eerste betoog hield in een actualiteitsdebat. Toen ging het over de ontwikkeling van de luchthaven en de sociaal-economische situatie in de hele regio. We zijn nu exact 6 jaar later en we zitten hier terug met voor een stuk dezelfde vraag. Toen was het duidelijk dat de Vlaamse Regering met het START-programma heel concreet had gezegd ervoor te gaan, en dat ze voor de regio heel wat maatregelen inzake tewerkstelling zou nemen, zoals het creëren van de mogelijkheid tot ontwikkeling van het bedrijventerrein in Westrode.

Minister, we zijn alle drie van die regio afkomstig en we zijn er alle drie ook lokaal verankerd. We hebben verantwoordelijkheid en dit geeft ook aan hoe belangrijk we dit dossier vinden. De tewerkstelling in onze regio zat de voorbije jaren vrij goed voor wat Vlaanderen betreft, maar we merken nu toch een 'inhaalbeweging in de negatieve zin'. Het is voor ons belangrijk dat we in de regio de nodige incentives hebben om de tewerkstelling opnieuw te kunnen opwaarderen.

De heer Van Rompuy verwees er al naar dat het van 1976 is dat men bezig is met het klaarmaken van dit terrein. Zo zijn er de onteigeningen geweest en de intercommunale Haviland heeft de nodige initiatieven genomen en heeft ook de nodige financiële middelen in het project gestoken. We mogen ook niet vergeten dat deze zone in de zogenaamde Vlaamse Ruit gelegen is.

Ik hoop dat deze Vlaamse Regering, want in 2004 was men daar heel concreet over, heel concrete stappen zal zetten om aan te tonen dat het belangrijk is dat we de tewerkstelling in de regio kunnen bewerkstelligen. De heer Van Rompuy heeft ook al verwezen naar de 1500 tewerkstellingsplaatsen. Bovendien is het nog belangrijker dat het vaak ook gaat over tewerkstellingsplaatsen voor laaggeschoolden. Ook dat is heel belangrijk om een boost te krijgen in de regio.

Het dossier sleept nu dus al 35 jaar aan. Het is gestart in 1976 en je mag de impact daarvan op de hele regio niet onderschatten. Er is altijd een beetje tegenkanting, want de mensen weten niet goed wat het is. Zoiets moet rijpen. Nu zijn de mensen er klaar voor en iedereen in de regio weet dat er een bedrijventerrein komt in Westrode, maar nu is er ook de uitspraak

van de Raad van State. Dat heeft tot gevolg dat bepaalde mensen er uitspraken over doen en dat de bevolking zich een beetje ongerust begint te maken en zich afvraagt of men op zoek zal gaan naar andere locaties.

De nodige stappen zijn gezet. Er zijn onteigeningen geweest en voor deze bedrijventoneelzone ging het vooral over het onteigenen van gronden, maar werden er ook goede afspraken gemaakt met de eigenaars van woningen. Met de mogelijke zoeklocaties die men nu aanreikt, is het helemaal anders gesteld, want daar gaat het om mogelijke onteigeningen van woningen van mensen die dat helemaal niet zien zitten. Er moet goed over worden nagedacht vooraleer men suggereert om een nieuwe locatie te zoeken.

Ook heel belangrijk is de imagoschade die we leiden. We weten dat heel wat grote bedrijven erg geïnteresseerd waren om zich in die bedrijventoneelzone te vestigen.

We moeten dit bedrijventoneel aanvaarden als in ontwikkeling zijnde. Het heeft immers grote gevolgen voor de hele regio. De oplossing ligt er ook volgens mij in dat we via het RSV heel concreet zeggen dat het bedrijventoneel van Westrode een belangrijk specifiek economisch knooppunt is.

Minister, mijn vragen zijn dezelfde als die van de collega's. Wat is de stand van zaken in het dossier? Welke stappen zult u ondernemen zodat de procedure voor de goedkeuring van een nieuw GRUP zo snel mogelijk kan worden opgestart?

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, minister, collega's, zoals mevrouw De Wachter duidelijk heeft gesteld, zijn we het eens over de partijgrenzen en zelfs over de grenzen van de meerderheid en de oppositie heen, en dat gebeurt niet elke dag. We zijn het er helemaal over eens dat dit dossier de aandacht van de Vlaamse Regering verdient. Uiteraard richten we ons daarbij in de eerste plaats tot u, minister, want u bent verantwoordelijk voor Ruimtelijke Ordening.

De Raad van State heeft het GRUP, dat door de Vlaamse Regering werd ingediend om de bedrijventoneelen in Westrode mogelijk te maken, vernietigd. Het gaat om meer dan 80 hectare, het gaat dus niet over een lokaal bedrijventoneel. De beide collega's die dicht bij dat terrein wonen, hebben al opgemerkt dat het om een heel belangrijke zone gaat, zowel voor de werkgelegenheid als voor de mobiliteit en de bereikbaarheid.

Blijkbaar behoort het bedrijventoneel Westrode niet tot het economisch knooppunt. Nochtans stelde de Vlaamse Regering eind december 2009 de actualisering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen voorlopig vast waarin het bedrijventoneel Meise-Westrode wel degelijk wordt beschouwd als een specifiek economisch knooppunt. Ik heb begrepen dat de Vlaamse Gemeenschap nog geprobeerd heeft om een gedeelte van het plan, de ontwikkeling van de verkeerswisselaar Westrode-Londerzeel aan de A12, te behouden, maar dat de Raad van State daar niet op in is gegaan.

Ik wil graag even verwijzen naar werkgeversorganisatie Voka, waarover u vast ook hebt gelezen in de pers. Gezien uw professionele voorgeschiedenis meen ik dat dit u zeker niet onberoerd zal laten. Ook Voka is absoluut niet te spreken over de vernietiging. Het klopt dat Halle-Vilvoorde altijd een grote tewerkstellingspool is geweest in Vlaanderen en ook rond de luchthaven. Het is belangrijk dat we de leidende rol niet verliezen, maar die dreiging is er nu.

Er zou al meer dan 15 jaar geen extra ruimte gecreëerd zijn voor nieuwe bedrijven. Het dossier voor de inplanting van een bedrijventoneel in Westrode dateert inderdaad al van de jaren 70. Halle-Vilvoorde rangschikt zich traditioneel vlot bij de Vlaamse regio's met de laagste werkloosheidsgraad, maar volgens de recente cijfers van de VDAB en volgens de communicatie van Voka dreigen we ook op dat vlak in de problemen te komen als we niet snel reageren. Het project in Westrode zou 1500 jobs opleveren, dat is niet niets. Het zou een significante verhoging van de tewerkstelling in de regio betekenen.

Ik wil ook graag benadrukken dat als we erin slagen om een bedrijventerrein te ontwikkelen in de rand rond Brussel, we eigenlijk twee vliegen in één klap hebben. Dan hebben we immers niet alleen lokale tewerkstelling, maar is het ook goed voor de gigantische mobiliteitsknoop waarmee we geconfronteerd worden, want als we steeds meer bedrijven concentreren in dezelfde zone, dan is dat niet positief voor de leefbaarheid van onze gemeente – en ik meen dat ik Zaventem wel mag noemen. Het is dus economisch belangrijk, maar het is ook inzake de leefbaarheid belangrijk dat mensen in hun eigen omgeving werk kunnen vinden.

Ook ik stond ervan te kijken dat Haviland al meer dan 10 miljoen euro zou hebben geïnvesteerd in het project. Dat is niet niets. Dat betekent ook dat het echt zonde zou zijn indien we moeten uitkijken naar andere mogelijke locaties. Mevrouw De Wachter heeft er duidelijk op gewezen dat we dan weer helemaal opnieuw moeten beginnen, dat er dan opnieuw met de burgers moet worden gecommuniceerd en overlegd. Dat maakt de zaken niet makkelijker.

Wat mij is opgevallen, minister, is dat er zowel op provinciaal niveau, als op het niveau van het Vlaams Parlement en op lokaal niveau, een heel grote eensgezindheid is om het project daar te lokaliseren. We moeten de problemen niet zoeken als dat niet nodig is. We weten hoe moeilijk het is om een draagvlak bij de bevolking te vinden en dat is er nu. Het zou echt jammer zijn om die kans te laten liggen.

Mijn vragen zijn iets gedetailleerder dan die van de collega's, maar ik zou dan ook een heel helder en duidelijk antwoord willen krijgen en ik ben ervan overtuigd dat u dat zult geven.

Blijft de Vlaamse Regering achter het dossier van de industriezone Westrode staan?

Zal de Vlaamse Regering het Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen aanpassen zodat Westrode wel degelijk formeel tot het economisch knooppunt Londerzeel zal behoren? Of zal het worden aangeduid als een bijzonder economisch knooppunt om zo aan de bezwaren van de Raad van State tegemoet te komen? Zal de lopende procedure tot actualisering en herziening van het RSV hiervoor aangewend worden? Binnen welke termijn kan een dergelijke procedure afgerond worden, met inbegrip van een nieuw gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan?

Welke andere juridische mogelijkheden ziet u om aan de bezwaren van de Raad van State tegemoet te komen? Welke andere ruimtelijke mogelijkheden ziet u om de vraag naar bijkomende industriegronden in de regio in te vullen? Zult u in overleg met de provincie zoeken naar een gecoördineerde oplossing via provinciale en gewestelijke uitvoeringsplannen?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, mevrouw De Wachter, het charmeert mij altijd als er van mij wordt verwacht dat ik op korte termijn een oplossing bied voor iets dat blijkbaar al 35 jaar aansleept. Ik vind het fijn dat u die verwachting koestert en u had alle drie wellicht al verwacht dat ik uw vraag van nature sowieso steun. Ik ben niet iemand die verandert omdat ik van job verander. Ik heb mijn achtergrond.

Over de imagoschade en de problemen ter zake, wil ik de heer Van Rompuy volgen: de uitspraak van de Raad van State is natuurlijk de uitspraak van de Raad van State. Ik ben niet verantwoordelijk voor de uitspraken van de Raad van State. Gelukkig maar, niet omdat het slechte uitspraken zouden zijn, maar wel omdat dit een probleem zou kunnen geven in verband met de scheiding der machten.

De Raad van State vond om twee redenen dat hij het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Meise-Westrode op 4 oktober van dit jaar moest vernietigen. De eerste reden was dat het volgens de raad niet geselecteerd was als economisch knooppunt in het RSV. De tweede

reden was dat het bedrijventerrein volgens de raad niet kon worden beschouwd als een terrein in ontwikkeling. Voor de Raad van State was er dus geen rechtsgrond voor het GRUP.

Ik kan u bevestigen dat de Vlaamse Regering nog altijd effectief achter het bedrijventerrein in Meise-Westrode staat. In de lopende herziening van het RSV hebben we nu Meise-Westrode effectief geselecteerd als bijzonder economisch knooppunt.

Mevrouw De Knop, u hebt gelijk dat dit in december van vorig jaar in de voorlopige vaststelling stond. Wij nemen het mee en in principe zal de Vlaamse Regering die herziening definitief vaststellen in december van dit jaar. Dan hangt het natuurlijk van u af, want het is de bekrachtiging van het bindende gedeelte door het Vlaams Parlement dat de rechtsgrond kan geven om stappen te zetten en om te komen tot een bijkomend regionaal bedrijventerrein.

Ik kan ook bevestigen dat mijn administratie en ikzelf alles in het werk zullen stellen om zo snel mogelijk te beschikken over een GRUP zodat de ontwikkeling van het bedrijventerrein mogelijk wordt. Ik heb het dan over een uitvoeringsplan voor zowel het bedrijventerrein als voor het ontsluitingscomplex op de A12.

U vroeg ook naar andere mogelijkheden. Naast het bedrijventerrein in Meise worden in de omgeving, binnen het Vlaams strategisch gebied Brussel, nog enkele kleinere bedrijventerreinen bestemd en wordt er ingezet op de reconversie en de verdichting van de bestaande bedrijventerreinen in Vilvoorde-Machelen en op de terreinen van de luchthaven. In overleg met mijn administratie voert de provincie Vlaams-Brabant een onderzoek naar bijkomende bedrijventerreinen in het economisch knooppunt Londerzeel.

Kort samengevat, ik heb u verteld dat de ontwikkeling van het bedrijventerrein Meise-Westrode wordt bevestigd, dat we dit meenemen in de herziening waarin wordt voorzien voor het RSV, dat we daarnaast zoeken naar verdere verdichting, dat we bijkomend inzetten op de bijkomende reconversie en verdichting van bedrijventerreinen op en in de omgeving van de luchthaven. Ik kan u ook bevestigen dat de doelstellingen van START met betrekking tot de groei van de werkgelegenheid in de luchthavenregio voor de Vlaamse Regering behouden blijven. Ik wil er u echter wel op wijzen dat het uiteraard altijd een moeilijk evenwicht zoeken is tussen enerzijds die ontwikkeling en anderzijds de mobiliteit rond de luchthavenregio.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Het is belangrijk dat de Vlaamse Regering dat bij de herziening en actualisatie van het RSV daarin zal opnemen. De vertraging ligt niet bij het Vlaams Parlement. Als wij iets krijgen, zullen wij dat onmiddellijk bekrachtigen.

Het is een signaal dat in deze regio een enorm potentieel aan werkgelegenheid kan worden verzilverd. Ik ben schepen van Ruimtelijke Ordening in Zaventem. De beschikbare industrieterreinen zijn daar zeer beperkt. Ik was voor het eerst schepen van Ruimtelijke Ordening in 1982. We hebben daar een enorme industriële ontwikkeling gekend in de afgelopen 25 jaar. We hebben de zone Keiberg ontwikkeld, Zaventem-Zuid enzovoort. Inmiddels is er de Lozenberg. De mogelijkheden raken stilaan op. Daarom is de ring van groot belang inzake toegankelijkheid. De ring kan worden ontkoppeld om de terreinen toegankelijk te maken. We krijgen ook een groot shoppingcenter in Machelen. We moeten voortgaan in de regio.

Een terrein langs de A12 ligt prima qua mobiliteit. Wij dringen aan op een snelle procedure. U spreekt van december. Het moet mogelijk zijn om daar in de loop van het volgend jaar groen licht voor te krijgen. Hopelijk komt er opnieuw een GRUP met alle procedures van dien. We hebben nu een regering die beloofd heeft om alles veel sneller te doen. Ik denk aan de 'speeddecreten'. U moet het nu eerst waarmaken.

Ik zit al heel lang in dit parlement. Ik heb een voorganger van u, minister Walt Niel, in de jaren 80 nog ondervraagd over Meise-Westrode. Ik ben hier een constante. Daar komt nooit iets van. Ik hoop dat we volgend jaar kunnen zeggen dat we in de regio iets gerealiseerd hebben. Betreffende de bijkomende industrieterreinen van dat START-programma is het resultaat bijzonder mager. Het is niet nul zoals Hegge zegt, maar toch mager.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Het was zeer duidelijk en zeer snel. Ik hoop dat we dat kunnen blijven beamen, zoals de heer Van Rompuy zegt. We gaan daar mee over waken vanuit de regio.

Belangrijk is die duidelijkheid. Als het wordt opgenomen in het RSV, weten we dat de herstelling of herneming van het GRUP mogelijk is, dat er een perspectief is. We zullen erover waken dat we in de loop van volgend jaar een parlementair initiatief zullen kunnen nemen om dit dossier verder uit te bouwen. De tewerkstelling is cruciaal in de regio. Het gaat over heel wat bedrijven en banen. Het is op lange termijn van belang voor onze regio. Ik zal daarop blijven hameren.

We beseffen wel dat het dossier niet apart kan worden bekeken. Mobiliteit en ecologie zijn natuurlijk van groot belang. We moeten die aspecten mee bewaken. Het dossier moet zo breed mogelijk gedragen worden door de bevolking.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Ik kan niet anders dan in herhaling vallen. Bedankt voor uw duidelijkheid, minister. Ik hoop dat u evenveel daadkracht als duidelijkheid aan de dag kunt leggen. Het gaat niet altijd over willen in zulke dossiers, maar ook over kunnen.

Het verheugt mij bijzonder dat we in december al een goedkeuring van die aanpassing kunnen krijgen. Dat zou een heel mooi kerstgeschenk zijn.

Natuurlijk, de uitvoering van dat GRUP is minstens even belangrijk, misschien nog belangrijker. U hebt gezegd: zo snel mogelijk. Kunt u zich wagen aan een timing? Ik hoop dat die er is zodat we niet moeten wachten tot 2060. Ik vrees dat ik dan even grijs zal zijn als u bent, mijnheer Van Rompuy. *(Opmerkingen. Gelach)*

U zei dat u meer dan 20 jaar geleden over hetzelfde dossier vragen hebt gesteld. Ik hoop dat we nog niet grijs zullen zijn op het moment dat we Meise-Westrode nog eens moeten aankaarten. Het is voor de werkgelegenheid in onze regio cruciaal. Mijn collega's leggen er ook de nadruk op: de mobiliteit is even cruciaal. U kent de initiatieven van mij en mijn fractie op het vlak van mobiliteit. Dat moet samen kunnen sporen. De Brusselse ring moet worden geoptimaliseerd. We moeten flankerende maatregelen nemen op het vlak van openbaar vervoer en ecologie. Dat spreekt voor zich. Welvaart komt er niet vanzelf, daar hebben we nog altijd werkgelegenheid voor nodig. Dat is, zoals de heer Van Rompuy zegt, in dit gebied zeker mogelijk.

Wanneer denkt u, hoopt u, wilt u de werken doen starten? Wanneer gebeurt de eerstesteenlegging?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: U zult het mij niet kwalijk nemen dat ik daar niet op antwoord. Ik wil de procedure respecteren. Ik weet niet hoe het openbaar onderzoek gaat verlopen. We weten niet hoeveel en welke reacties en klachten we gaan krijgen. Laat ons de procedure voeren binnen de voorgeschreven termijnen. Ik kan u geen datum geven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Lode Ceyskens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de hervormingsvoorstellen inzake ruimtelijke ordening uit het groenboek Interne Staatshervorming - 461 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Minister, ten behoeve van een noodzakelijk politiek, maar ook en vooral publiek debat inzake de verhoudingen tussen de verschillende beleidsniveaus in Vlaanderen en volgend op het Vlaams regeerakkoord, schreef uw collega, minister Bourgeois, zijn intussen befaamde groenboek Interne Staatshervorming. In dit groenboek worden bijna alle Vlaamse beleidsvelden en -domeinen betrokken, dus ook Ruimtelijke Ordening. U keurde dit document mee goed op de ministerraad van vrijdag 23 juli 2010.

Ik heb het met aandacht gelezen. Ik moet zeggen, er wordt in een zeer kort bestek een beetje een amalgaam gemaakt van een aantal situaties, suggesties en dergelijke meer. Er wordt vooral verwezen naar de aanbevelingen van de commissies-Sauwens en -Berx. Dat is wel een goede zaak, dat betekent dat we niet tevergeefs gewerkt hebben. De beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige vergunningen vond ik echter nogal kort door de bocht. Als er iets is waar het provinciaal niveau uitstekend werk kan leveren, dan is het wel in de beroepsbehandeling van stedenbouwkundige vergunningen. In tegenstelling tot wat ik hier een halfuur geleden hoorde verkondigen, is Ruimtelijke Ordening volgens mij wel degelijk een grondgebonden materie. Men kan alles verklaren natuurlijk.

De huidige bevoegdheidsverdeling is mijns inziens in overeenstemming met het regeerakkoord. De gemeenten hebben de bevoegdheid om de vergunning af te leveren, en de beroepsbevoegdheid ligt bij de deputatie. Dus zijn er twee bevoegde niveaus. De bevoegdheid van de Raad voor Vergunningsbetwistingen beperkt zich immers louter tot het legistieke.

Ik wil de verruiming van de ontvoogding eens te berde brengen. Ik sta volledig achter het ontvoogdingsbeleid, maar we hebben in de afgelopen 10 jaar geleerd dat dit soort hervormingen niet evident zijn. De ontvoogding vloeide voort uit het decreet Ruimtelijke Ordening van 1999. Vandaag zijn er nog altijd maar een goeie tachtig gemeentes ontvoogd. Zouden we niet beter inzetten op een voortzetting en intensifiëring van die ontvoogdingsbeweging dan op een uitbreiding waarmee we het verschil tussen de goede en de minder goede leerlingen in de klas nog groter te maken?

Minister, we moeten de discussies voeren waar en wanneer ze moeten worden gevoerd. Ik kijk daarom uit naar uw beleidsplan Ruimte. U hebt dat aangekondigd. Dat is de gelegenheid om, tegelijk met de planningsinstrumenten, de planologische bevoegdheden te bekijken.

Minister, ik heb volgende vragen voor u. In het groenboek stelt de Vlaamse Regering dat de beroepsprocedure moet worden herdacht. Waarom stelt u de beroepsprocedure in vraag? Begrijpt u dat velen dit interpreteren als “ze moet weg bij de provincie?” Op welke argumentatie is dit gebaseerd?

Zou het niet beter zijn nu eerst in te zetten op de verdere ontvoogding vooraleer we die willen uitbreiden?

U kondigde heel ambitieus het Vlaams Beleidsplan Ruimte aan. 2 weken geleden was ik nog aanwezig op een door u mee georganiseerde studiedag hierover. Bent u het met me eens dat we eerst over de inhoud moeten discussiëren, dan over de instrumenten en dan pas over de bevoegdheidsniveaus?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Het is natuurlijk de bedoeling van een groenboek dat er iets op tafel komt, dat daar reactie op volgt en dan een definitief witboek. Ik vind het raar om

bevraagd te worden over een groenboek, want met dat groenboek bevragen wij anderen om tot een witboek te komen. Ik zou het eigenlijk moeten omdraaien en aan u vragen wat u ervan vindt, en uw ideeën meenemen om een witboek te maken. Dat is de gewone gang van zaken.

Er zijn dus geen definitieve stellingen ingenomen in het groenboek, er zijn opties verzameld. We willen die toetsen. We willen misschien een beetje uitdagen om de reacties te zien. Dat is de filosofie van een groenboek zoals ik het ervaar. U moet heel mijn antwoord, mijnheer Ceyskens, in die zin beschouwen.

We gaan de gemeenten en provincies uitnodigen om een amendement in te dienen. Wij vragen op een breder vlak amendementen, reacties en adviezen om tot een witboek te komen.

We gaan in het groenboek uit van vijf principes. We streven naar een maximale subsidiariteit vanuit een vertrouwensrelatie; we streven naar een verdere versterking van de lokale besturen; elk bestuur dient zijn volle verantwoordelijkheid te nemen voor het volledige ruimtelijk beleidsproces; we gaan voor een maximale integratie van het beleid en we streven naar een ruimtelijk beleid aangestuurd door twee beleidsniveaus. Ik hoor graag van u of u het met die principes eens kunt zijn. Daarna zullen wij beslissen wat we behouden.

In de doorbraken die zijn opgenomen in het groenboek staat een voorstel om de ‘vergunningprocedure te optimaliseren’. Ik zet dat tussen haakjes, want het uitgangspunt hier is het nemen van verantwoordelijkheid op het juiste en aangewezen niveau. Gesteld wordt dat het waarschijnlijk is dat de beroepsprocedure – tussen haakjes – moet worden herdacht. Misschien blijkt echter dat dat niet nodig is.

Het voorstel behelst met andere woorden een mogelijk herdenken van de gehele vergunningprocedure. Uitgaande van deze principes worden in het groenboek een aantal vragen gekoppeld bij het herdenken van de vergunningprocedures. De eerste vraag die we stellen, is of het huidige systeem een subsidiair systeem is dat beantwoordt aan de vijf richtinggevende principes waarbij op het juiste niveau de vergunningsbeslissingen worden genomen. Wat denkt men dat het juiste niveau is om welke vergunningsbeslissing te nemen? Wat zijn de gevolgen op de kwaliteit van de beslissingen in eerste aanleg als die systematisch overruled kunnen worden door een beroepsuitspraak? Of zijn de beroepsuitspraken een grotere garantie voor correcte uitspraken? Kan men ons helpen bij het nadenken over op welk niveau men het best een beslissing kan nemen?

Is er een toegevoegde waarde van een volledige herbeoordeling op het niveau van de provincie? Wordt het primaat van de politiek gerespecteerd met dit systeem? Welke gevolgen heeft het integratieprincipe op de procedure? Kan hier verdere integratie plaatsvinden? Het is binnen die context dat de vraag naar herdenking van de (beroeps)procedure en de betrokkenheid van bestuursniveaus moet worden begrepen.

In uw tweede vraag haalt u bedenkingen aan bij verruiming van de ontvoogding. Er wordt, wat de ontvoogding betreft, gesteld dat we de weg naar een grotere subsidiariteit, die we al hebben ingeslagen, verder moeten bewandelen en dat we die verder willen stimuleren. Het is evident dat ieder betrokken niveau zich op zijn kerntaken moet focussen. Ik denk dat u het daar helemaal mee eens bent.

Ik meen dat hierin nog verdere stappen gezet kunnen worden. Ik zie dus helemaal geen contradictie tussen het proces van ontvoogding en de verdere implementatie van de subsidiariteit op het vlak van de ruimtelijke ordening. Die gaan zelfs samen in dezelfde richting.

Met de voorbereiding van een nieuw beleidsplan ‘Ruimte voor Vlaanderen’, zoals in uw derde vraag vermeld, voer ik het regeerakkoord uit waarin de grondige herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen als een belangrijke beleidsprioriteit naar voren wordt geschoven. Ik kom daar straks bij de bespreking van de beleidsbrief nog op terug.

Ik ben het met u eens dat we goed over de inhoud, de instrumenten en de bevoegdheidsniveaus moeten discussiëren. Dat is uiteindelijk wat u vraagt. Uw vragen zie ik eerder als een oproep dat we goed moeten nadenken over wat we doen. Wat mij betreft, is dat net de bedoeling van het groenboek.

Voor mij moeten de procedures tegelijkertijd en niet opeenvolgend gebeuren. Inhoud, instrumenten en bevoegdheden zijn immers onlosmakelijk met elkaar verbonden. Terloops geef ik u mee dat ik op 3 december 2010 in het kader van Vlaanderen in Actie (ViA) een rondetafel organiseer. We brengen daar de ‘captains of society’ samen om na te denken over de rol van ruimtelijke ordening in het realiseren van de ViA-doorbraken die ook in het regeerakkoord zijn doorvertaald. Deze ViA-rondetafel is slechts het startschot van een inhoudelijk denk- en overlegwerk dat ik ook in het Vlaams Parlement wil doen over dat langetermijndenken.

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Ik dank de minister voor zijn antwoord, of moet ik zeggen voor zijn vragen. Ik laat in het midden wie er vragen aan wie heeft gesteld en wie er antwoorden geeft.

Minister, als ik voor een keer antwoorden aan u gegeven heb, dan vind ik dat ook eens fijn om te doen. Ik had een aantal zaken uit dit stuk geïnterpreteerd als vrij concrete acties. Ik ben blij dat u dat op een zeer duidelijke manier nuanceert. Dat schept voor mij daarover duidelijkheid. Als dat dan een antwoord is, wil ik hier wel hameren op het beroepsniveau dat vandaag op provincieniveau bestaat en in de snelheid van behandeling inderdaad aantoonde dat het een degelijk beroepsniveau is. We moeten daar zeer zorgvuldig mee omgaan als we dat gaan herevalueren. Ook wat de ontvoogding betreft, denk ik dat we verder moeten blijven inzetten op de gemeenten die vandaag nog niet ontvoogd zijn. Tot slot, minister, kijken we natuurlijk reikhalzend uit naar het debat over het beleidsplan ‘Ruimte voor Vlaanderen’.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■